

1921-10-08

AFSENDER

Elof Risebye

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Sindal

Arkivplacering:

Mappe 82 nr. 9 a-e

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Stpt 8. X. 21

H. Professor Jakobius Plovgaard.

— Jeg grundet sig som lammet og forbihold
at jeg ikke ved hvordan jeg skal skrive, men
samtidig som oprørt og berørt af ham i fuld
en professors blyse som mig til professorer,
en anklaget her for at forsvare sig, professorer
kender ikke prosen, men dog mig, og jeg plejer
ikke at lyve, og her vist at drig ball om
Dator Schiøtt skind og pistle gang og ser ham
stabs for det uhyggelige indblyt der som her
vist sig at være som rigtig, det er pinligt at
skulle udvise sig uforsvarligt om nogen men det er
uholdbart her hvor jeg kæmper for mig selv og
vint arbejde, — ikke alene har prosen en
som fuldstændig mangler per prosaerelse af
kunst under enhver form, men her foruden en
forvirret smag en som stupid opfattelse
at en kunstner som ikke vilde male
vægene som illustrationer til familie-
finansiers julekøbe udgjort sig med alle
for samme med fort som jeg, — vist
ophold her i Søndel her var en lang
billede, forbihold for den pistle der af (1)

SØVGAARD-MUSEET
Mappe 82 Nr. 9A

prestens Prædiken paa alt hvad jeg gjorde, at
jeg ikke under saa danske arbejds vilkaar
forlangt her og givet arbejdet her skyldes
kun min egen drø, som jeg har med det
kampen alene med, - i den tid jeg har været her
har jeg været ganske og aldeles ene, ingen
har tænkt paa at sætte sine døre for
mig, jeg har et hold værelse, og er iøvrigt
fuldkomment forrest, jeg hører ingen her,
her stadig vand i kirken fra morgen til aften,
og endskjøndt præsten har set skibene, begyndte
han straks at rase mod hele stilen i det,
jeg har kunnet rette meget uden stilen som
helst den kunde jeg dog ikke gøre om, - og
jeg er blevet pinet og plaget indtil jeg virkelig
mislode enhver glæde, der er præsten der
besvifter den hellige kirkens de væk med et
Cant og smælt sind og misbruger bibelens
skønne Ord til personlig megetværd, -
jeg har faktisk sigt at holde paa det jeg
troede var ret og rigtigt, og præsten har
forfulgt mig med en ondskindet af
uvelvillende art der nu er endt med klagen

Sil professoren, jf. har kunnet høre præstens
angreb men ikke at han fremsæger det
professoren skriver til mig, han har beständig
talt om Carl Bledt, og det er vist nok til at
karakterisere præstens smag. Han har
altsaa beständig jamret over silden - saa at
jeg kom! for for for, - for det første er
nummet jo meget lille og kaler ikke at for
mange forer og for det andet er det jo min
bestodde at vike rolig, at give kirkegangen
no i mindet, både gennem sild og for,
det var jo ikke som i Viloy sigde præsten,
- nej, men Viloy er ogsaa betydelig stord og
kan kaler alle forer forer, - og jf. lignede
jo sild ikke professoren, - ja, par en maade
ved jf. jo at professoren ikke vil røpes at
det er saa slemt. - saa er der seks
enke i sild, og seks i grønt, - disse seks
par har var hiler oven over de store
billeder og at den grønne eller røde
forer som helt ~~over~~ ^{rolig} ^{instruering} billederne holder jo
paa dem og giver no, det er røpe gennem-
færdigt, og jf. har malet velogs de enke om
to gange for at saa til dem erkendte, -

de er g. minne siges problem, ja, ja er meget
selvkritisk og har malt om veloplysninger
de hoveder, da mange gange, og minne det
synes ja ikke de er nu, man kan sige at den
type kan man ikke lide, det er en smags sag,
og det siger problem altså i høj grad, men
ja kan ikke se at de er minne, ja skal lade
bage billeder af dem i løbet af nogle dage
og sende professorer dem, - ja sender
jo her et udvalgt som ja kan lade bage nu
i denne anledning og ja skal snart
sende flere, ja kan ikke ventet med at
sende en hel del af fyglet, - men fordi
der kan være steder jeg ønskede at andre,
- så siger problem altså at man
begynder ikke hvad de siger ender engle
eller foresten også de andre hel der,
de fortæller intet, - de har den samme
betragtning og fortæller det samme som
de figurer, så kan det findes på de
gamle italienske mosaikker, fresker og
de byzantinske ting, - det vil jo ikke
sige at ja mener min i rang der med men

problemet synes at den edle gamle kunsten er
i enhver henseende radselsfuld, selv følgelig er
det jo meningen at de netop ved deres række-
ordning og est. ensformighed skal gøre noget
af den no som først og fremmest men
være uindvending i et historium. - som
klæger problemet over manglen paa historisk
viden. - navnlig i henseende til det som
Johannes og Maria skan som man ved
konst, det her de aldrig gjort, siger han,
- det gør de da altid paa de italienske,
kun de to, det er jo en symbolisering som
findes i den bedste kirkekunst, Feh Van min,
lavede jo ogsaa en henseende med alt andet
det samme, og hendes fader som ogsaa er
prosp. fandt det selv ikke ukorrekt, - og
han forstod ogsaa saa udmaadeligt godt
mine ting og var meget glad for dem,
ogsaa de værgeløse unge, - i deale
er Kristus meget ung i forhold til
Johannes - ja, det er ogsaa mit eneste
ukorrekte synes jeg efter historien,
men det er jo gjort for min side for at

undersøge det arkiv hos Kinos,
forhold til Johannes, og den skikkelser synes
ix jo selv maade er den bedste af dem
alle, jeg sender her billedet af den, og
har nu tillige den store sørg af prosten
vil have landsklad, og prosten finder det
meget forargeligt uden, er den da ikke velop
renset uden, jeg her selv følelsen at et lands-
klade vil vide løj den, men det vil ix
Och professoren afgør. — saa er der den
smaa de underledning per Maria, og synes
ix jo d'gør vist mig en mere krigisk oppe i
klade drøfter maade var yderlig enkel, men den
skal blive ændret. — ligeledes skal jeg gode de
to kvinder ved gravens njeat drøfter per, det
billedet er endnu ikke malt, professoren mener
jog her forklarighed for det klode, det har
jog selv ikke, ix synes dog alle ix er saa
klode som ix har valgt, det er jo en
ting, jeg selv sk' dig anleg den med, jeg tænker
godt mine egne for og ix siger jo
ledig at komme fremad, — idetklaget
har ix dog i anleg det med kvinder her prosten

et stort stid & ingen uden j' selv over hvad det
her kostet mig, - der har været mennesker i kirken
som har fundt behag i det, - der har ogsaa været
flere malere som har malet mig og bl. andet fundet
j' som gode - dem har j' dog ogsaa anbigt
med - at man kan kritiske & finde fejl
det kunde j' under alle omstændigheder
gode - det er j' dog min første kirke,
for det som mener ikke j' er broende & ikke
at j' falder broden aanden, traditionen eller
livet i kirken sammen. - det kunde j'
spøge om, j' vilde dog ikke helleg hele
min skole til kirkekunsten hvis det j'
netop havde en saa overvældende jelske
af bibelens volds & storheden i kristi tale
og j' minks j' althin kunde anbigt nok
for at j' er en af disse netop der, - min kunst
ville j' nu bygget paa en jelskede hvis j' ikke
var broende, - og at man ikke saa det saa
starkt i mine arbejder som professorer siger,
j' saa er det j' kun fordi j' har hørt saa
mange d. arbejder med, at jeg saa d. sig
dette vandrede hele stilkhistorien igennem.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 52 Nr. 99

(4)

— Hvad der udslen ganske stærk mig omholdt er
den sidste bemærkning, i professorens brev at hvis
"ikke præsten her og menigheden synes om mine
billeder vil jeg ikke kunne anke jeres til andet
kritikstykke" — ja, hvis det er tilfældet, at præsten
og menigheden der her er smær og begreber som det
her findes, hvis de skal diktere hvad der skal læses
i kirkerne saa under sig mig ikke længe om
de mange rådets folk her, og her set i kirker,
og saa er hele min skæbne ganske forfjælet
og jeg kan opgive mine filosofiske skæbne, hvis
kunstneren, der hele sit liv og al evne og magt søger
at leve, at vide og at yde, skal nægtes eksistens
fordi han ikke måler Carl Bloch — saa er der en
himmel retfærdig. med retfærdighed til stede, og at det
skal være rent tilfældet disse mennesker der aldrig
kan beskæftiget sig med kunst eller kan forsøge det
der af, der skal have magt til at gøre dette, det er en
endnu mere uretfærdig. — Jeg har aldrig
nøget stærkt og gør alt hvad jeg kan for at yde
nøget godt, og dog bliver jeg ramt meget hårdt.
— det hele synes udslen som et andet
manuskript — og jeg har lidt meget besværet,

men viljen den her jeg næst
ved om mere brænder end kogensinde
og nu skælg den som en
ble i prosten og hans
menighed, — jeg har tænkt paa resultat
at andre end boppen, det er jo den der
skal vike ned, istedet for Kirkes
siddende i cirkel som først tænkt og
shibret — nu skal Kirkes slas
sho og magty paa boppen med
utredte ar me "kommer li mig" —
der ar blevet mere plads end i broede siden
alle bollen blev fjernet saa det leder ni
gør uden at bygde stien, — nu vil
jog næstke aligevel end med et par proste og
menigheden li d proste — ~~had~~ had og
og mere og mere, had og vilde bli
gledet for et vandre professorens
uoverensstemmelse, —

i ensidighed

Riseby.